

peter van tuijl

feitjes langs de rei van 2018

feitjes langs de rei van 2018

een klein boekje open over 2018

Iemand vroeg of dit boekje de waarheid verkondigt. Het antwoord is zowel bevestigend als ontkennend. Fotografie is bij uitstek het medium waar waarheid en leugen om het hardst strijden. En ook verhalen kunnen vertekend worden verteld al gelang de perceptie die je hebt op de werkelijkheid. In ieder geval wil ik dicht bij mijzelf blijven als ik de feitjes van het afgelopen jaar opteken in woord en beeld. Het is mijn beleving en dus mijn waarheid. Het zou zomaar een zinnetje kunnen zijn uit een politiek manifest. Gisteren las ik de advertentie van Ruttes manifest; het breekbare vaasje. Een statement die geen recht doet aan de alledaagse werkelijkheid waarin mensen leven. Op het avondjournaal was het een van de weinige keren dat hij een boodschap zonder brede lach op de kaken te berde bracht. Zijn lach zou het vaasje hebben doen knappen, letterlijk maar zeker ook figuurlijk. Hij weet wat timing is, net zoals alle goede acteurs of cabaretiers. Vandaag las ik in de Volkskrant een column van Sheila Sitalsing over de wijze waarop wetten tot stand kunnen komen. Of beter gezegd niet tot stand kommen. Ankie Broekers-Knol voorzitter van de Eerste Kamer vertelde in een interview dat een flink aantal jaren geleden een wet die in de Tweede Kamer was goedgekeurd in de Senaat werd aangeboden. Het was een wet die van geen kant deugde en niet alleen slecht in elkaar stak maar zelfs principieel de democratische waarden aantasten. De wet was -nota bene- door een van haar partijgenoten op het politieke paard gehesen. Op haar vraag aan haar fractiegenoten in de Tweede Kamer waarom over deze slechte wet positief was besloten, was het antwoord dat men het zo zielig vond voor de indiener/ontwerper van de wet. Hoezo kwaliteit? Overigens de Eerste Kamer verwees de wet naar de prullenbak. Leugen en waarheid liggen kennelijk ook in de politiek soms wel heel erg dicht bij elkaar.

In dit boekje leg ik mijn feitjes langs de lat (de rei) van 2018. Zie het als een fotografisch (met soms een beetje tekst) dagboekje waarin de dag soms weken zijn of zelfs maanden. Met zevenmijlslaarzen door 2018 dus! Zaken die me op een of andere manier bezig hebben gehouden of voldoende importantie voor me hebben en nu aan het eind van het jaar een extra plekje in dit 'persoonlijke fotoboekje' krijgen. Misschien vind je het leuk om er door heen te bladeren.

Peter van Tuijl, Ulf 21 december 2018

Geschiedenis Vrouwen in het Zwart

Het internationale Netwerk Vrouwen in het Zwart begon als beweging in Israël. In januari 1988, één maand na het uitbreken van de eerste Intifada, kwam een aantal Palestijnse en Israëlische vrouwen samen. Op het drukste kruispunt van Jeruzalem begonnen ze - in het zwart gekleed - een demonstratie tegen de Israëlische bezetting van Gaza en de Westoever. De eerste stille wake was een feit.

Ondertussen zijn er Vrouwen in het Zwart -groepen opgericht in meer dan 150 steden in de hele wereld. In Nederland waren de eerste vrouwen al in januari 1990 op het Spui in Amsterdam aanwezig. Een paar jaar waren we er niet, tijdens de Akkoorden van Oslo, die ons toen ten onrechte hoop gaven dat er snel een levensvatbare Palestijnse staat zou komen. Maar juist tijdens die onderhandelingen werden de meeste nederzettingen gebouwd. Momenteel worden in Nederland in zes steden maandelijks waken gehouden.

VROUWEN IN HET ZWART

Op 5 januari trof ik de Vrouwen in het Zwart op het Spui in Amsterdam. Uiterst correct demonstreerden de veelal al op seniorenleeftijd gekomen mannen en vrouwen voor het stoppen van het vreselijke en mensonterende conflict tussen Israël en de Palestijnen. In dat alsmaar voortdurende conflict zijn alleen verliezers. In 2000 maakte ik al een serie over de Intifada. Ik was in Berlijn en fotografeerde een grote maar vreedzame demonstratie van Palestijnen. Van de ruim 150 foto's heb ik er op dat moment één geselecteerd. Een foto waar ik wel achter stond maar feitelijk niet vertelde wat ik voelde. Een conflict dat uitzichtloos was -en is- en dat werd gesymboliseerd in de demonstratie. Maar de demonstranten bleven te lief in mijn foto's. Ze waren ook lief. Totdat ik een half jaar later de ruim 150 negatieven er weer bij nam en ben gaan experimenteren. Experimenteren met gevoel zou ik het willen noemen. Ruwe bewerkingen van de negatieven met als gevolg dat het geweld en de frustratie in mij zichtbaar werd.

28 september 2000: Ariel Sharon stak de lont in het kruitvat Tien jaar geleden liep de Israëlische leider van de oppositie de Tempelberg op. Het was overduidelijk een provocatie...

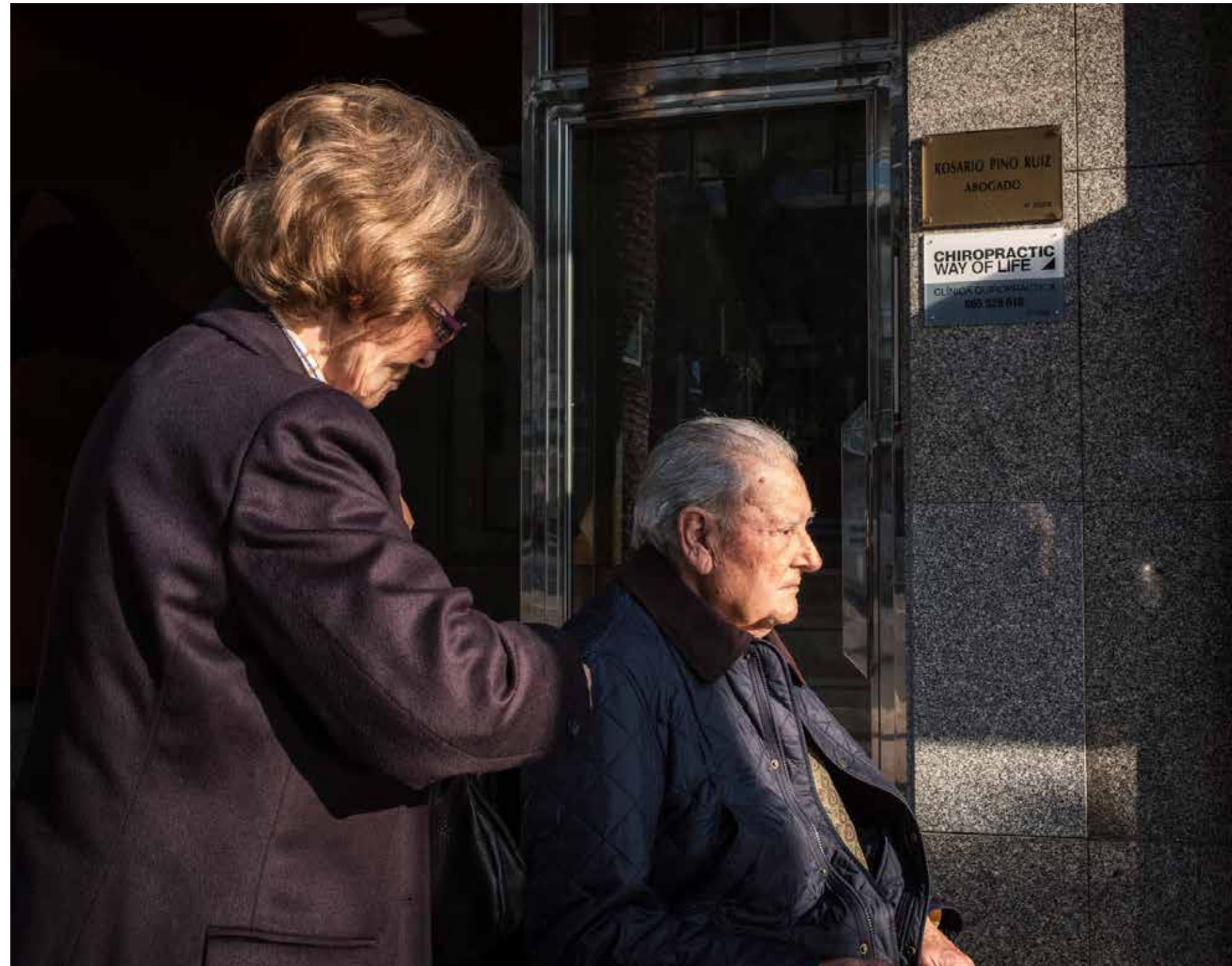

Voor de internationale blank wall gallery in Athene werden 100 foto's tentoongesteld uit een inzending van ruim 2000 beelden. Hiernaast de foto die ik in Alicante maakte in 2017 en instuurde voor de blank wall gallery. De foto op de volgende pagina maakte ik eveneens in Alicante en zou ook niet misstaan hebben als inzending.

informal care

informal care

selected photo for
International Photographers
Street Photography

Mijn vriend, Gijs, is al een poosje niet meer zichzelf. In de zomer van 2017 raakte hij verder in de war en werd hij opgenomen in het Oranje Nassau Oord. Ik bezoek hem regelmatig en nu aan het eind van 2018 is zijn situatie verder verslechterd. Ik voel de triestheid voor hem en zijn vrouw. De onmacht dat hem dit overkomt; een man van statuur, eigenzinnig, altijd in beweging met anderen. Zekerheden bestaan niet in het leven. Op enig moment heb je te dealen met de omstandigheden, tot het moment dat dit ook niet meer kan.

Op 1 februari toog ik samen met Gijs naar het Depot in Wageningen. Het plezierige is dat je daar de beelden kunt aanraken. Kunst wordt daarmee een soort van tactiele beleving. We maakten samen foto's en genoten daarvan. Nog enkele keren daarna keerden we terug. Het was steeds een nieuwe beleving.

Als ze het nog een keer vraagt, zwijg ik, alsof ik haar niet verstaan heb.

Ik loop naar het raam en druk mijn neus er tegen aan.

"Ik ken het gevoel", zeg ik. "Alsof iemand je in je eigen huis heeft opgesloten"

HET DEPOT

Beeldengalerij Het Depot is een museaal podium voor de hedendaagse beeldhouwkunst en stelt daarbij de ontplooiingskansen van de kunstenaar centraal: van mensen voor mensen. De collectie beelden bestaat uit torsen en fragmenten van het menselijk lichaam.

Beeldengalerij Het Depot is gevestigd op drie locaties, die onderling met elkaar verbonden zijn door Arboretum De Dreijen. In Villa Hinkeloord is een permanente tentoonstelling te zien van het werk van Eja Siepman van den Berg met in de benedenzaal wisselende tentoonstellingen. Ook Arboretum Hinkeloord maakt deel uit van deze locatie. De hoofdvestiging biedt tentoonstellingen van hedendaagse beeldhouwers en een tentoonstelling over beide arboreta.

Vreemd toch zoals mensen stoelen, tafels en kasten kriskras in de ruimte plaatsen.

Het meisje kijkt me aan, een jonge vrouw eigenlijk. Ik ken haar denk ik.

Eens had Einstein gelijk, maar hij vergat deze plek. Het licht heeft geen snelheid meer.

De serie 'hersenschimmen' maakte ik in oktober 2018

De Gelders Nieuwsfoto 2017

Galerie FOTO21, vrijplaats voor fotokunst in Bredevoort organiseerde samen met de Provincie Gelderland, CODA Museum in Apeldoorn, de dagbladen De Stentor en De Gelderlander voor de twaalfde keer deze wedstrijd. Uitsluitend fotografie die betrekking heeft op Gelderland mocht worden ingestuurd. Naast losse foto's in vijf categorieën mocht een reportage of documentaire worden ingezonden van minimaal 4 en maximaal 8 foto's. De vakjury, Roel Rozenburg, Flip Franssen en Huub Kerkhoffs, onder voorzitterschap van Wouke van Scherrenburg kozen de nominaties voor de Gelderse Nieuwsfoto en de Reportage prijs 2017. Uit de 25 inzendingen voor de reportageprijs kozen de juryleden 3 nominaties. Mijn serie over Pieter, kunstenaar-kluizenaar werd genomineerd als één van de drie! De uiteindelijke winnaar werd op 20 maart in het Provinciehuis van Gelderland bekendgemaakt en was fotograaf Koen Verheijden.

Het beste boek Achterhoek-Liemers 2017

Onderstaande mail kreeg ik op 15 januari in mijn postbus. Zeer verguld met deze nominatie. Het boek over Pieter en WillyPeter was al uitverkocht maar vanwege deze nominatie heb ik er nog een partij bij laten drukken. In totaal zijn er nu bijna 400 boeken HUIS&HABITAT verkocht.

Geachte heer Van Tuijl

Het door u samengestelde boek Huis&Habitat, Pieter en WillyPeter is met vier andere publicaties genomineerd voor de titel 'Het Beste Boek Achterhoek en Liemers 2017'.

De verkiezing Het Beste Boek Achterhoek en Liemers 2017 is een initiatief van de Dialectkring Achterhoek en Liemers en de Vrienden van de Streektaal Lochem en omgeving en het Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers'. Deze instellingen willen hiermee extra belangstelling wekken voor streekboeken en streektaal.

Een vakjury gevormd door leden afkomstig uit diverse disciplines (boekhandel, bibliotheekwezen, streektaal, geschiedkundig onderzoek, vormgeving) heeft uit 55 in 2017 verschenen boeken uit en betreffende de streek vijf titels genomineerd.

Uit deze genomineerde publicaties zal op 3 maart 'Het Beste Boek Achterhoek en Liemers 2017' worden gekozen.

Namens Erfgoedcentrum Achterhoek en Liemers/Peter Bresser.

Uiteindelijk werd het boek 'In het voetspoor van Meester Heuvel' van de Mr. H.J. Steenbergens Stichting tot het beste boek gekozen.

N.A.V. WOESTEN

*E*nkele jaren geleden las ik het boek *Woesten* van Kris van Steenberge. Het was de debuutroman van onderwijzer en toneelregisseur van Steenberge. Het was een meeslepend boek niet in het minst door de invalshoeken van de vier personages (vader, moeder en twee zonen) in het boek. Sympathie en aversie wisselen elkaar af en je schakelt voortdurend tussen gevoel en ratio. *Woesten* is een klein dorp in West Vlaanderen en ik besloot om in februari 2018 aldaar te gaan kijken. Mogelijk dat het een plek zou zijn waar ik een serie foto's zou kunnen maken dan wel zou kunnen werken aan een reportage of fotodocumentaire. Maar helaas het dorp kan nochtans niet bekoren; er valt gewoon niets te beleven! Het goede boek ten spijt geen foto's aldaar. De drie dagen die ik ter oriëntatie had uitgetrokken heb ik toen besteed om in Poperinge en Ieper te fotograferen en op de terugweg nog in Antwerpen. Het boek kan ik je aanbevelen net zoals het tweede boek van Kris van Steenbergen *Blindelings!*

Uiteindelijk bracht het me toch nog een kleine serie over de joodse buurt in Antwerpen. Je kunt niet om de pijpenkrullen, kinderzitjes en tasjes heen.

Kris Van Steenberge won met *Woesten* onder andere de Bronzen Uil tijdens het literair festival Het Betere Boek in Gent en de Debuutprijs. De auteur kon rekenen op geweldige recensies en beoordelingen in de *Standaard der Letteren*, *Knack* en ook het boekhandel panel van DWDD uitte niets dan lovende woorden over dit debuut.

ROBIN DE PUY
BONNEFANTE
KAHLIL JOSEPH

USSELESS ULFT AAN DE STRANG

ATHENS, lost in time

De huidige troosteloze winkelstraten in hartje Athene behoorden ooit tot de meeste dure en prestigieuze ter wereld. Veel winkels zijn nu gesloten, nergens een pui zonder graffiti en bedelaars zitten of liggen naast de entree. De allure van het vroegere Athene heeft plaats gemaakt heeft voor zichtbare armoede en treurnis. Het kan ook niet anders als de salarissen in enkele jaren gemiddeld daalde met 35% en de koopkracht voor heel veel mensen gehalveerd werd. Neem daarbij de slechte sociale voorzieningen zoals onderwijs en gezondheidszorg en het failliet van Athene wordt daarmee gekenschetst.

In april fotografeerde ik Athene, een stad die in niets meer verwijst naar de culturele rijkdom van weleer. In september bracht ik in eigen beheer het boek 'Athens, lost in time' uit en in de maanden november t/m december waren 24 foto's uit het boek te zien op de thema expositie van het Oostgelders Fotografen Collectief in Fotogalerie FOTO21. Er zijn nog enkele exemplaren van het boek voor 22 euro te koop.

Op 9 mei werd de expositie van het Fotofestival aan de Maas in het Nederlands Fotomuseum onder grote belangstelling geopend. Uit maar liefst 18000 foto's, allemaal in series van maximaal 12 foto's, had curator Nicole Robbers 41 series (ongeveer 250 foto's en één film) geselecteerd voor de expositie in de grote expositiezalen in het NFM gedurende het Hemelvaartsweekend. Trots dat mijn serie over GAMERS hier ook hing.

Ook waren er allerlei festival - activiteiten op het nabij gelegen Deliplein. Alle geselecteerde series werden bovendien gepubliceerd in een speciale uitgaven van het magazine Hollandse Beelden.

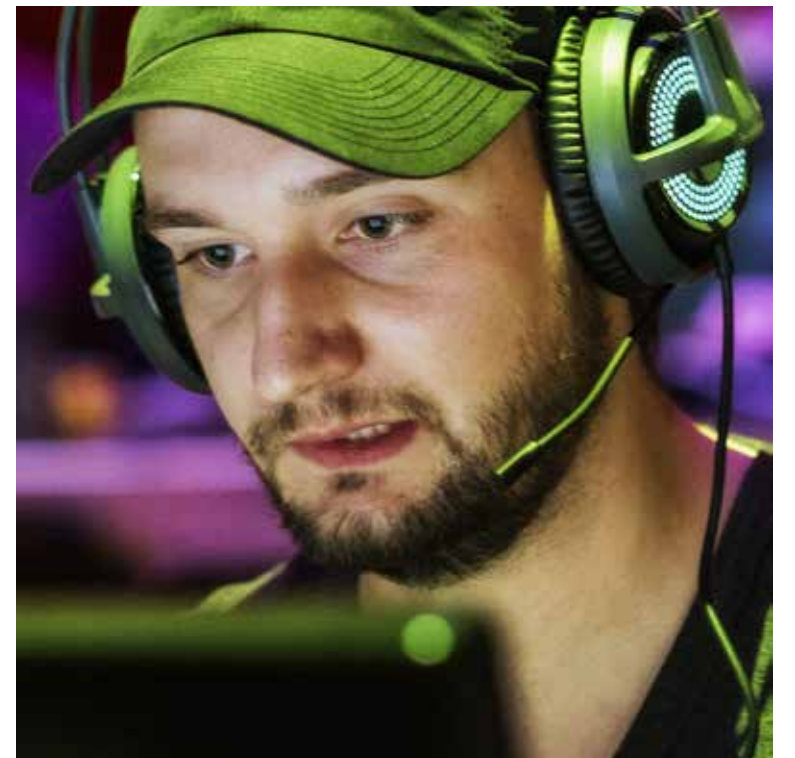
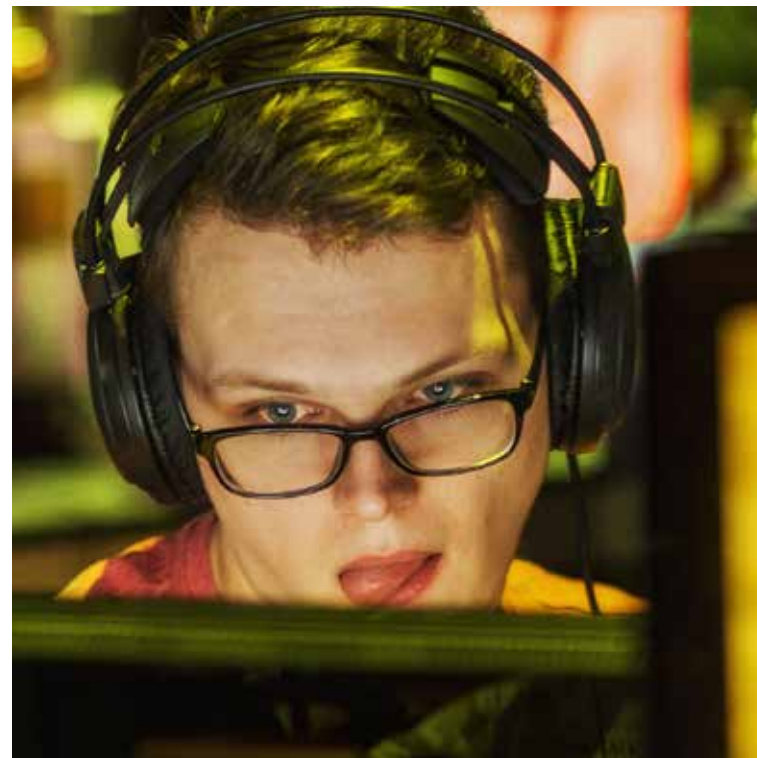

Ik was enorm verrast dat mijn 4 foto's niet alleen in het museum te bewonderen waren maar ook nog eens op het Deliplein metershoog op zeildoek gepresenteerd werden.

Het zeildoek heb ik later gekregen. Ik weet het klinkt niet erg dankbaar maar het doek is zo groot dat ik het alleen tiental gevouwen in mijn schuur kan opslaan. Niemand die het nog ziet. Maar het is niet anders en bovendien gelukkig hebben we de foto's nog.

Ik kon het niet laten om op de dag van de opening nog wat straatbeelden te 'schieten' van beautiful people!

FOTOFESTIVAL aan de MAAS

GAMERS

ARLES

impression

*Tijdens de openingsweek van
LES RENCONTRES de la PHOTOGRAPHIE
bezocht ik tal van exposities én legde
zowel feiten als sferen vast.*

ARLES IN B & W

*Het wezen van de fotografie is de ver-
binding tussen beeld en werkelijkheid.
Zonder werkelijkheid geen foto. Maar juist
fotografen behoren tot het volkje dat vaak
een draai geeft aan de echte wereld. De
fotografen van het collectief F10 behoren
daar zeker toe. In hun fotografische ver-
tellingen willen ze de beschouwer 'het an-
dere' tonen, ingegeven door hun waarne-
mingen, gedachten en emoties. In dit boek
recent werk van het collectief F10 waarin de
fotografen u meenemen in hun persoonlij-
ke wereld, de wereld van 'het andere'.*

foto Udelpag

het andere

*boek
&
expo*

28 juli t/m 9 september FOTO21 te Bredevoort

Rita Ballinckx
Anna Basemans
Dini van Gent
Gijs van Gent
Jan Janssen
Udelpag
Jaymes van Luppen
Theo Mastenbroek
Jean Marie Piron
Peter van Tuijl

uit de serie 'are you satisfied'

uit mijn boek love luxury | peter van tuijl

Dit jaar liep ik het boekje FOTOGRAFEN OVER FOTOGRAFIE in een boekwinkel tegen het lijf. Een niet al te dik boekje met een rode hard-cover. Het oorspronkelijk Engelstalig boekje verscheen in 2018 en werd in het Nederlands vertaald en uitgegeven door TOTH Bussem. Geen literaire verhalen maar een alleszins grappig boekje met uitspraken van fotografen en bovendien één van de foto's uit hun oeuvre met een korte toelichting op hun werk..

Sprekend vind ik de citaten; uitspraken waarvan ik er enkele hier met recht en rede wil noemen omdat ze bijzonder sympathiek in de oren klinken.

ISBN 978 94 6058 225 7

informal care with love, Pezenas France

FOTOGRAFEN OVER FOTOGRAFIE

Mensen vragen: "wat voor camera gebruikt u?" Ik antwoord: "Je vraagt een schrijver niet welke typemachine hij gebruikt." [citaat Man Ray]

Foto's worden niet beter wanneer ze groter zijn. [citaat Hellen van Meene]

Ik neem foto's niet alleen met mijn ogen maar met mijn hele lichaam. [citaat Daidō Moriyama]

Wanneer je vier randen om sommige feiten plaatst, verander je die feiten. [citaat Garry Winogrand]

Als mensen kijken naar één van je foto's, zullen ze altijd aan zichzelf denken. [citaat Jason Fulford]

Madame Clair with artificial leg, Pezenas France

Met veel plezier .....

Met veel plezier heb ik ruim 36 jaar in het onderwijs gewerkt waarvan 28 jaar als eindverantwoordelijk schoolleider op verschillende scholen. Ook een belangrijk deel van die periode heb ik nog enkele uren ‘voor de klas’ gestaan en met veel plezier. Met hetzelfde plezier probeer ik nu anderen in de fotografie een beetje verder te helpen. In het afgelopen jaar had ik flink wat deelnemers die geweldige stappen maakten, misschien moet je het wel sprongen noemen; zowel fotografen die nog niet zolang bezig waren als (ver) gevorderden.

rommelige achterkanten | Paul te Braak

Met plezier wil ik van enkele fotografen het werk hier met voorbeeldfoto's uit de diverse trajecten graag delen.

wat vind ik mooi en minder mooi aan mijn lichaam | Anne Vogel

ROKEN genot verslaveing verbod
Joke Vollebregt

massa consumptie | Bert Hunink

puberwereld | Petra Sophie Jansen

emotie, een andere werkelijkheid | Huub Bierens

persoonlijke ervaringen in mijn stad | Erica de Haas

the art of leaves | Gery ten Broek

uit 'minimalisme en poëzie' | Johan Kluijs

de stilte | Ilona Swinkels

In 2016 heb ik een start gemaakt met een documentaire over de, in mijn ogen bijzonder getalenteerde, jonge kunstenaar Jonah. Jonah is musicus, schrijver en schilder. Zijn eerste boek 'BONTEBRUG' verscheen in oktober 2016 bij uitgeverij Lebowski. Zijn schilderijen exposeerde hij in onder andere in Enschede en Amsterdam en hij is wekelijkse columnist bij het dagblad De Gelderlander. Daarnaast is hij ook elke week vaste columnist bij uitgeverij Lebowski en schrijft hij met enig regelmaat grote artikelen in Vrij Nederland. Zijn tweede boek verschijnt in 2019. Van zijn muzikale kwaliteiten blijven we al een poosje verstoken. Als bandleider van Villa Zeno hield hij het een paar jaar geleden voor gezien en viel de zeer gevierde band uit elkaar. Maar gisteren zei Jonah tegen me .... "zeg nooit nooit. Maar eerst het nieuwe boek!"

het boek Bontebrug werd met trommel en fluit gepresenteerd

nieuw werk

JONAH FALKE
musicus
schrijver
schilder
columnist

Jonah zondert zich af in een dijkhuisje in Heerewaarden voor het schrijven van zijn tweede boek

atelier Jonah

BRISTOL

De theorie van de straat - Wat je over Paulien Oltheten moet weten

Deze foto's maakte ik in het Engelse Bristol. Ik was daar vanwege de klank en de sfeer van de stad én het feit dat Martin Parr daar in 2017 een gallery (de Martin Parr foundation) heeft geopend. Een kleine overzichtelijke ruimte met een flinke partij Parr-boeken, leestafel en een forse studio waarin studenten ordenen, verzamelen, categoriseren etc. etc.. Martin Parr is één van de meest belangrijke fotografen als het gaat om documentaire straatfotografie. Maar ook de jonge pas afgestudeerde Nederlandse Paulien Oltheten moet je kennen als je je wilt verdiepen in de straatfotografie. In mijn lezing over straatfotografie heb ik een mooi plaatsje voor haar ingeruimd. Het artikel hierna heb ik gemaakt n.a.v. een prachtig verhaal van Merel Bem (Volkskrant 2007) over Paulien Oltheten met een aantal citaten Van Merel Bem.

Herschreven uit De Volkskrant / Een vrouw met twee hoofden (NL)/Thursday November 29 2007/ Recensie in de Volkskrant/door Merel Bem.

Paulien Oltheten geeft een nieuwe draai aan de klassiek straatfotografie. Door haar kijk ga je anders naar de straatfotografie kijken. Zelfs naar het werk van bekende fotografen als Joel Meyerowitz of Bruce Gilden ga je anders kijken. Merel Bem schrijft: "Er zijn een heleboel redenen te bedenken waarom een jonge fotograaf nooit aan straatfotografie moet beginnen. Bijvoorbeeld (en dit is niet de minste reden): hij moet het opnemen tegen kanonnen als Henri Cartier-Bresson, Robert Frank, helen Levitt, Weegee, Diane Arbus - legendarische fotografen die een bijdrage leverden aan de rijke traditie van het genre. Sterker nog: die het genre bepaalden, de traditie stuurden. In hun voetsporen gaan

staan en overeind blijven is geen simpele onderneming." En soms vinden mensen die je op straat fotografeert dat niet fijn en moet je je in allerlei bochten wringen om je te verantwoorden voor iets wat in Nederland gewoon is toege staan. Mijn ervaring als straatfotograaf is dat een fatsoenlijk gesprekje niet altijd helpt om je foto te behouden. Wat in ieder geval niet moet gebeuren is ruzie maken. Als iemand mij vraagt om de foto te verwijderen geef ik daaraan onmiddellijk gehoor. Nou ja, soms probeer ik de persoon in kwestie toch nog te overtuigen omdat ik het zo'n pracht beeld vind.

Kortom, genoeg argumenten om je niet te wagen aan straatfotografie., aldus Merel Bem. Ze vervolgt met "gelukkig heeft Paulien Oltheten (1982) daar niet naar geluisterd. Ze maakte onlangs een boekje (het verkleinwoord zegt niets over de inhoud; het is gewoon een klein boek) met de titel Theorie van de Straat. Toegegeven: dat klinkt pretentius. Als er al zoiets bestaat als een theorie van de straat, dan is het bijna onmogelijk dat Oltheten, die vorig jaar uit de Rijksacademie in Amsterdam gerold kwam, die theorie eens even haarfijn uiteenzet en ontrafelt. Maar wanneer je beter kijkt, wordt duidelijk dat het hier gaat om een totaal subjectieve gedachtegang. Dat zie je al aan de omslag, waarop de titel en de auteursnaam niet werden gedrukt in gewichtige gescheefde letters, maar in het handschrift van Oltheten. En zo persoonlijk als haar hanenpoten zijn, zo eigen zijn ook de foto's (in kleur en zwart-wit), tekeningen en tekstjes in het boek,

nauwkeurigheid worden gekopieerd. Gedrag van hondenbezitters die hun viervoeters uitlaten zie je ook als overeenkomstig gedrag terug. Merel Bem eindigt haar artikel met de volgende zin. "Olthetens foto's zijn grotendeels snapshots, snel geschoten situatieschetsen, die ze soms later in haar studio 'naspeelt' en fotografeert met zichzelf in de hoofdrol. Je zou bijna zeggen: als haar foto's mooi zijn, was dat niet zo bedoeld." Mijn idee: straatfotografie gaat niet over schoonheid of esthetica maar over leven in hart en ziel.

alsmede de humor die Oltheten gebruikte om alles aan elkaar te lijmen. In Theorie van de Straat onderzoekt de kunstenaar de manier waarop mensen en hun gedrag de openbare ruimte vormgeven. Ze kijkt bijvoorbeeld lang naar een vrouw die zeven hondjes tegelijk uitlaat, fotografeert haar en verduidelijkt met abstracte tekeningetjes hoe baasje en hondjes zich ten opzichte van elkaar bewegen." Merel Bem slaat de spijker op de kop als het gaat om de werkwijze maar vooral ook de gedachtegang van Paulien Oltheten. In mijn lezing over straatfotografie laat ik een filmpje over haar zien dat gemaakt is door Canvas. De theorie van Oltheten is dat de mens de straat als zijn natuurlijke habitat beschouwt en gedrag wordt geïmiteerd en gekopieerd. Dus een muur met enkele mensen ervoor die even een sigaretje roken vertoont een zekere wetmatigheid waarbij afstanden t.o.v. elkaar bijna met een mathematische

BRISTOL streets

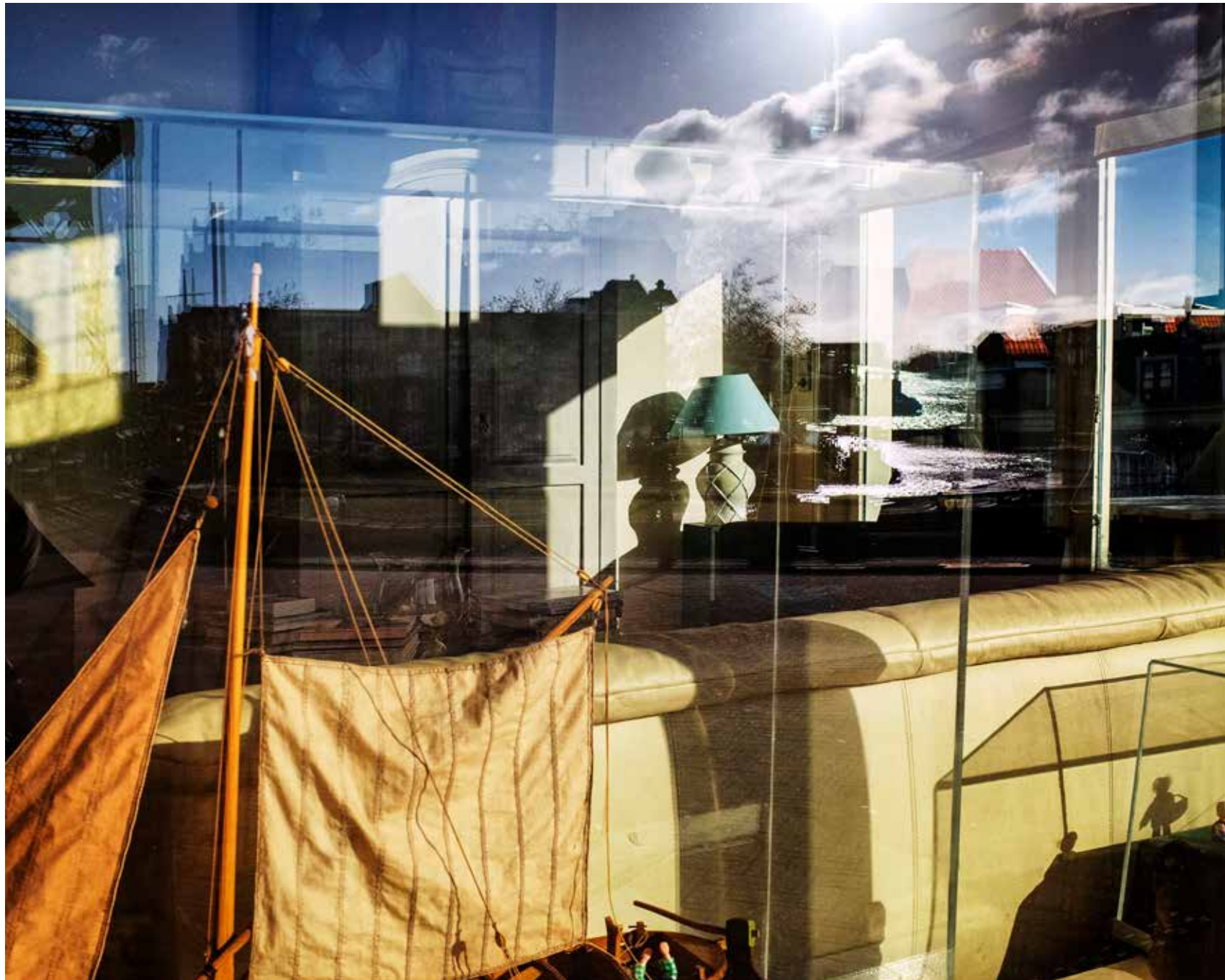

website

www.fotopetervantuijl.nl

Op mijn persoonlijke website elke week een nieuwe keek op de week, nieuwe series en nieuwe foto's in het schetsboek. Bovendien toegang tot de nieuwspagina en mijn boeken. In 2018 mocht ik me verheugen op 73.529 bezoeker. Een vermeerdering van ruim 15.000 bezoeker ten op zichte van 2017.

still life inside and outside maassluis [week 47]

website

www.beeldexposure.nl

Dit platform heeft als doel om fotografen te inspireren door educatie en communicatie. Voor het grootste deel staat er werk op van andere vrijetijdscamera's, verwijzingen naar site van professionele fotografen die met hun beelden geweldig tot de verbeelding kunnen spreken. Fotografienieuws, all over the world met verwijzingen naar andere fotografiebronnen.

Als dan

Als het altijd zomer was zou ik
gaan wonen op het gras zou ik
gaan dromen in het zand zou ik
gaan slapen op de takken van
de mooiste boom die ik speciaal
had uitgezocht zouden
de sterren en de maan
mijn nachtlampje zijn
de zon mijn wekker

DICHTER BIJ FOTOGRAFIE

Deze foto van Hans Wissink (<https://www.hanswissink.nl/>) met gedicht van Heidi van Dijk (<https://heidivandijk45.wordpress.com/>) (model en dichter) staat als onderdeel van een serie op beeldexposure.nl onder de categorie series vrijetijdscamera's.

Beeldexposure is gestart per 1 januari 2018. Het aantal bezoekers in dit eerste jaar was bijna 13.000, ongeveer 35 per dag. Dat is nog niet heel veel maar voor een start ook niet helemaal onaardig. Het komende jaar wil ik de website verder ontwikkelen. Een dynamisch deel van de website moet gaan zorgen voor een grotere stroom bezoekers. In de maand januari wordt de site omgebouwd.

FRANS RENTINK en de NAAKTE MAN

Fotovriend Frans Rentink was dé fotograaf op de beeldenexpositie 'DE MAN, Mannelijk naakt in vele gedaanten'.

Vanaf 20 juli tot 2 september stond de man centraal in een gevarieerde expositie van beelden, schilderijen, tekeningen en foto's. Het mannelijk lichaam werd getoond in verschillende rollen en ensceneringen. Als model, sportman, danser, heilige, held of hypocriet. Of gewoon als mens, jong, oud, poserend als zichzelf of een ander, op de vlucht, in opgewonden staat of in rust.

De naakte man was zeker niet uit op sensatiezucht, alhoewel sommige beelden zeker erotisch uitdagend en prikkelend gericht waren. Het lichaam is niet alleen de bron van seksualiteit en verleiding en daarmee indirect van seksueel geweld. Het is tegelijk het instrument dat bewondering afdwingt, zoals wanneer de sportman en de danser schitteren op het hoogste podium, en op andere momenten medelijden oproepen. De expositie was in de Kunsthal KunstaanZ in Deventer.

DEVENTER - Frans Rentink ontwikkelde zijn passie voor fotografie tijdens zijn grafische opleiding in Utrecht en bij de Chemi-grafische Kunstinrichting in Zwolle. Rentink heeft een studio in het voormalig ziekenhuis in Deventer, waar hij veel werk maakt. Daarnaast doet hij bedrijfsopdrachten, familierportages en portretshoots op locatie.

Bij een grote brand in de Deventer binnenstad eind 2013 is zijn volledige fotoarchief in vlammen opgegaan. "Ik kon vanuit het niets een nieuwe start maken. Misschien is dat de reden dat ik zo gefascineerd ben geraakt door het thema naakt."

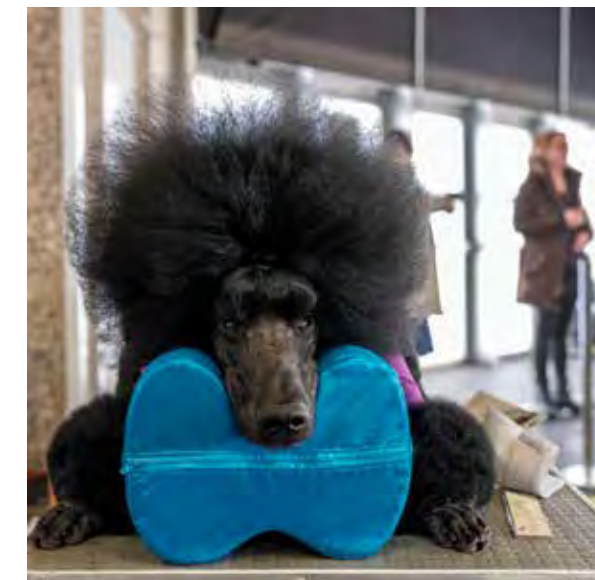
Frans Rentink maakte eerder veel reportages van de mens in grote steden: Parijs, Berlijn, China, India. "Foto's die ik nooit meer opnieuw kan maken. Nu verwonder ik mij over het naakte lijf in al zijn verschijningsvormen. De foto's ontstaan vaak in samenwerking met het model en de stijl pas ik daarop aan: klassiek, erotisch, modern."

HOND EVENT RAI AMSTERDAM

Elk jaar wordt in december een van de grootste internationale hondenbeurzen van de wereld gehouden. Hondenbezitters uit Rusland staan naast de Amerikanen, Chinezen en Hollanders. Pekineesjes, Herders en Hazewindhonden naast die met zo'n kaal gecooiffeerd kontje.

Ik was er dit jaar voor de derde keer. In de afgelopen twee jaar combineerde ik het met de Luxury beurs, de vroegere 'Miljoenairs Fair' in een aantal andere hallen van de Rai. Een mooiere tegenstelling kun je je welhaast niet wensen. Alhoewel in beide waren de geparfumeerde luchtjes niet van de lucht. Zelfs met hoge hakken en in spleetjurken werden de honden geshowd. De deftige champagne op de ene plek waren de biertjes op de andere. Enfin, nu dit jaar alleen de honden dus. Wel zo prettig omdat ik voorheen steeds in het zwarte pak met das moest fotograferen omdat ik me aan het kledingvoorschrift van de chique beurs moest houden.

2x fotomuseum den haag

Beide fotografen vergroten de werkelijkheid uit. Lauren Greenfield fotografeert al ruim 20 jaar de weelde en rijkdom zodanig dat je er bijna met plaatsvervangende schaamte naar kijkt. Wolf is de fotograaf die op een conceptuele manier ons de sociale aspecten van wereld toont. Wolf 'hing' met levensgrote werken in het voorjaar in het museum, Greenfield in het najaar en dat werk is nog even in 2019 te bekijken. Het tentoongestelde werk van Greenfield is ook allemaal in het vuistdikke boek (verschenen in mei 2018) te bekijken.

MICHAEL

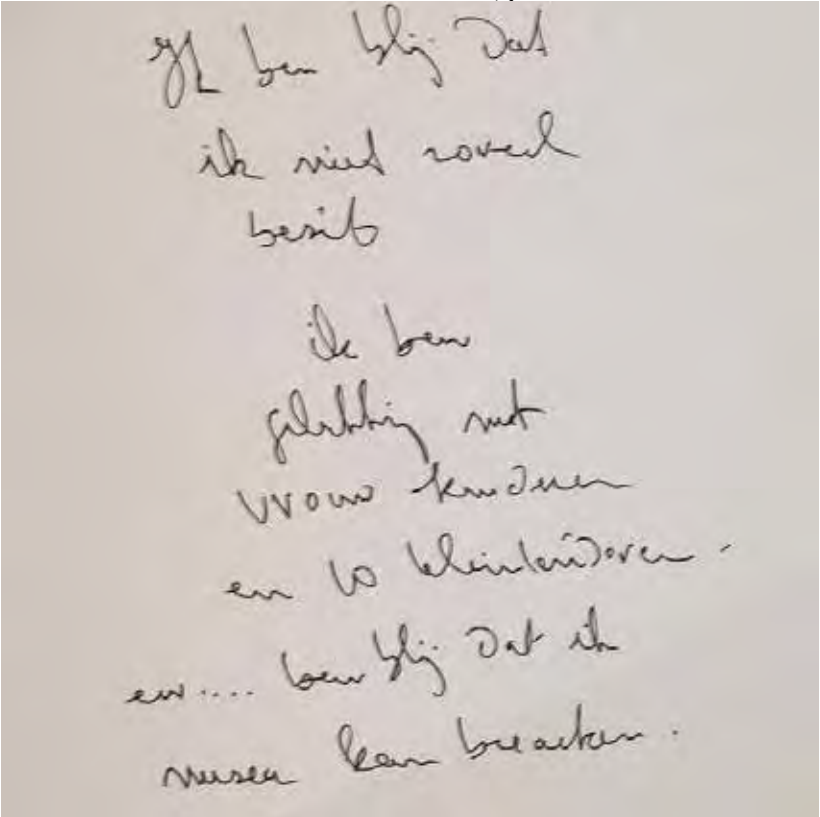
WOLF

fotograaf|verzamelaar

fotograaf

LAUREN GREENFIELD

for ever young

het festival voor 65+

Op 22 augustus was het tweede gratis festival voor de - wat men vroeger noemde - 'de ouden van dagen'. Ik herinner mijn oma, die we overigens opoe noemde, als een oude dame toen ze net over de 60 was. Zwarte jurk, knotje en een ziekenfondsbrilletje in de stoel naast het kacheltje. Als je nu naar de beelden van 'for ever young' kijkt dan kan je gerust zijn. De tachtigjarige van nu is de zestigjarige van een halve eeuw geleden. Natuurlijk het spettert er niet bij iedereen vanaf. Mensen die niet meer goed ter been zijn zie je er ook. Wat opviel was de uitgelaten sfeer en het plezier waarmee men elkaar omringde. Volgend jaar is er weer een for ever young festival. Zeer waarschijnlijk zijn er weer heel veel die er dit jaar ook bij waren. Ik hoop dat ze dat nog lang volhouden!

PRAAG

impressies sep18

van GEBOORTE tot STERVEN

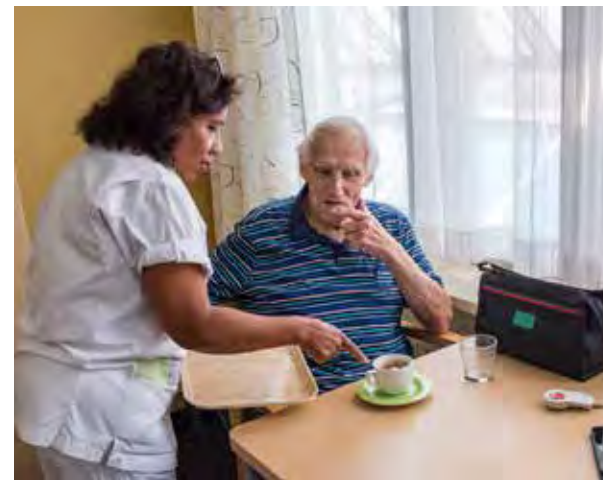
Columnist, schrijver Jonah Falke had een mooie opdracht. Elke weekday in de eerste week van september een artikel schrijven over een afdeling van een zorginstelling. De focus lag op twee streekziekenhuizen maar ook het huis voor palliatieve zorg kwam in de reeks voor. Ik liep letterlijk met hem mee om de foto's bij de artikelen te maken. Een serie daarvan ga ik insturen als reportage voor de Gelderse Nieuwsfoto 2018. Dat moet dan de komende eerste week van het nieuwe jaar nog wel even gebeuren..

door Jonah Falke

Aan de rand van een dansvloer zei ik tegen een dronken maag en darm internist dat ik graag eens in zijn ziekenhuis wilde meelopen. Het was eind januari en diep in de nacht. 'Wat?' riep de internist terwijl hij onritmisch met zijn armen bleef zwaaien. De muziek stond zo hard dat ik mijn vraag moest herhalen.

*Hij stopte met dansen en zei buiten adem: 'Wil je dat echt?'
'Ja.'
'Dan ga je wel wat zien hoor, kun je dat wel aan met die zwakke kunstenaars inborst van je?'
Ik lachte schuchter. Wist ik veel.*

2het FOTOkabinet

0 Het Oostgelders Fotografen Collectief heeft Galerie FOTO 21 in Bredevoort noodgedwongen verlaten vanwege het feit dat deze galerie per 1 januari 2019 zijn deuren sluit. Inmiddels heeft het collectief een ander onderkomen gevonden in de oerkroeg Schiller (al 350 jaar oud) in Aalten. Heel bijzondere is dat eigenaar Jaap heeft besloten een kleine fotogalerie te openen en die speciaal in te richten voor exposities van de leden van het collectief. De galerie gaat omstreeks 1 februari van start en mijn fotowerk zal eerste drie maanden in de galerie te zien zijn.

Ik ga daar foto's laten zien uit de serie

OERKROEGEN

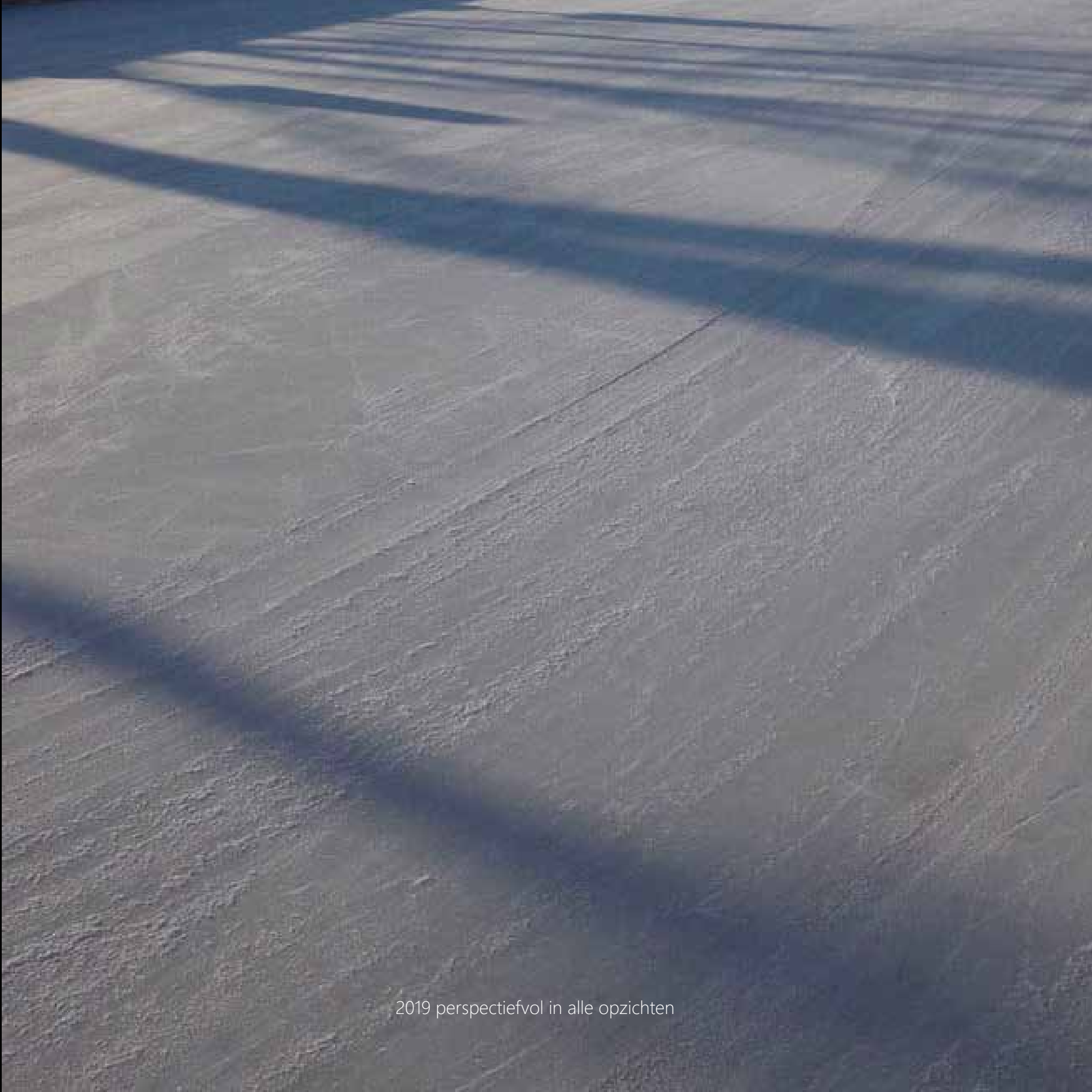
kneipen, kocsmák en andere lokaliteiten

Foto's die ik in de afgelopen 30 jaar maakte op verschillende locaties in Europa en een aantal foto's van stamgasten van de Oerkroeg Schiller.

foto's Londen-2001, Hamburg-2003, Auchel-1999

2019 perspectiefvol in alle opzichten